

**Tēs Kainēs Diathēkēs Hapanta ...**

**[S.I.], [1573]**

Η Του Αγιου Παυλου Προς Θεσσαλονικεις Επιστολη Α'.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71715](#)

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΛΟΥ ΠΡΟΣ  
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α'.

d

**ΑΥΓΑΟΣ** καὶ σπλαντίδες,  
καὶ πιμόδεος, τηρίκηλοισι  
θεαταλονικάτα εὐ θεώ  
τατηί, καὶ κυρίων ισσού  
χειριφ, χάρες ώμον, καὶ  
εἰρίμιν δέπο τεθεί παρόδη  
μεθί, καὶ κυρίων ισσού χειρί.  
Διχειρισθεί  
τοῦ θεῶ πάντοτε φέρει πανταν ιμάτιον, μείσιαν  
ιμάτιον πειραιών δὲ τῷ πέμπτῳ τερσούσι χάραν ιμάτιον,  
ἀδιαλείπτιος μημονούσι οὗτος ιμάτιον τοῦ θεού  
της φεισεως, καὶ τούτων τὸ ἀγάπατον, καὶ της  
ιστομοῦντος τις ἐλάτιδες τὸ κυρίων ιμάτιον ιπ-  
σσει χειρίδιον, μετασεοδειν τῷ θεῷ, καὶ παρόδη π-  
μον. εἰσόρετε, ἀλεποῖοι ήγαπητούσι ταῦτα  
τοῦ θεοῦ, τὸν εὐλογούν ιμάτιον δὲ τὸ διατελέσαν  
ιμάτιον εἰς ἐγχύντιον εἰς ιμάτιον εἰς λόγον μένον,  
ἄλλα δὲ εἰς θυμάτιον, καὶ εἰς πενθεράπτην λόγον,  
καὶ εἰς πτεροφορίαν πολλά, καθετάς οιδιατε-  
σίοις εἰς γύμνητιμον τὸ οὐμένην δι' οὐμένας καὶ οὐμένες  
μημηταὶ ιμάτιον ἐγχύντιον, καὶ τὸ κυρίων, θε-  
ξάμφιον δὲ λόγον εἰς θείαν πολλά, μήδια  
τρέψαντο μετανοεῖσθαι ιμάτιον οὐμένας ιμάτιον  
πάντας ταῦτα τοῖς πατέρεis εἰπεῖν τὴν τημακε-  
δονίαν, καὶ τὴν ἀχαΐαν ἀφ' ιμάτιον γελεῖται τημακεδονία  
δὲ τὴν ἀχαΐαν, ἀλλὰ δὲ εἰν τῷ παντὶ τόπῳ οὐ-  
πίστιον ιμάτιον ηθούσι τὸ θεόν, εἰξήλανθεν, δέπετε  
μηδικείαν ιμάτιον ἐχθρού λαλεῖν την ἀντού τοῦ  
πολεύοντος ιμάτιον ἀπαγγέλλοσσι οὐπότιον εἰσοδεύ-  
σιοριθμον τοσσού ιμάτιον, καὶ τωσσού ἐπεστρέψατε  
τορέσθε τὸ θεόν δέπο τῷ εἰσοδον, διαλειδίνην θεόν  
ζεταντην καὶ ἀλλαθητην, καὶ ἀναμένειν τὸ οὐτον οὐτε  
εἰς τῷ εργαστην, οὐν ιχθεστην την νεκρητην, ισσον τη  
ρύθρομον ιμάτιον δέπο τηρογενητην τηρογενητην.

1 Αὐτοὶ γένοις εἰδεῖσθε, ἀλλελοφύ, οὐ εἶσασθε γί-  
μαν την περὶ θύμας, ὅπι εἰ καὶ γέγονεν.  
2 ἀλλὰ περιποτάντος καὶ οὐ σεμαδέντες, περιθώς  
εἰδεῖσθε, τὴν φιλίππωντος, επαρρήπτασαμένα εἰ-  
τὸν θεόν ήματα λαζανίσαι περὶ θύμας τὸ δύ-  
3 αγρέλιον τὸ θεόν εἰ πολλῷ ἀγῶνι. Ηγένοις πα-  
ρεξάντος ήμων τούτου εἰ πλαίσιον, οὐδὲ εἰ ἀκα-  
4 θαρρίσιον, τούτο εἰ δόλος. ἀλλὰ καθίδες δεδο-  
κιμάσθια τοσοῦτο θεόν πειθαρεῖν αὐτὸν δύ-  
αγρέλιον, οὐτονομάσθια, εἰχόμενος αὐτοῖς ποτε  
ἀριστούσας, ἀλλὰ τούτο θεόν τούτο δοκιμάζοντες  
εταῖς καρδιᾶς ήματα. Τοτεγάρο ποτε εἰ δόλος

Διὸ μηκέπι σέργοντες, διαθέσαμεν ισ-  
ταλειφθύραν ἀθλίων μόνον· εἰς ἐπίσημον  
μὲν πυθόντον τὸ ἀστερίον ημέν, καὶ μάκονον  
τὸ θεόν, καὶ σωμῆρὸν ημέν, εἰ τοῦ διαγέλλοντο  
τὸ χειρό, εἰς τὸ σκέψην ημέν, καὶ παρε-  
κλεῖσθαι ημέν ποτε τοῖς αἰτίεσσι ημέν, τῷ  
μηδένα στίνεσθε εἰν τῷ θείῳ φεστι ταύταις.  
Ταῦτα γέρωντε, οὐ εἰς τοῦτο κείμενον· καὶ  
γέρωντες ημέν ποτε, περιελέγομεν οὐδείν,  
οὐ μέλλοντες θάλασσαν, καθάποτε οὐδείν, οὐ  
αἴσθατο. Μή τοι καὶ οὐ μηκότες σέργοντε, οὐ  
περιφα εἰς τὸ γράμμην τῶν αἰτίων ημέν, μηδ  
ποτε επεισχόσαν ημένος οὐ πειρεζέων, καὶ εἰς  
κανόνα θάλασσαν· Οὐ κόπος ημένον. αρτὶ γέ εἰθιν τοις  
πυθόντες ποτες ημέν αφ' ημένων, η διαγέ-  
λλοντοις ημέν τῶν πίστων η πίθαγόρειου  
ημέν, γέ οὖτε ἔχετε μητέλαν ημένον αγάθον  
απότοτε, πεπιθώντες ημένος ημέν, καθάπο-  
το γηραιότερον ημένος· διὰ τὸ παρεκλήσιον,  
αἴσθατο, εἴτε ημέν, οὐτε πάσον τὸ θείον, οὐ  
αἴσθατο ημένων, διὰ τοῦ ημένοις πίστεως. οὐ πο-  
τειοῦ ζωόδον, εἴας ημένοις σύνεπετε εἰς κυρία.  
Πηγὴ δὲ χαράσσεια θεωρία τοῦ θεοῦ  
εἰποτεθύραν μέρον ημένων, οὐτε πάση τῇ χα-  
ράῃ χαράσσειρ διηημέτρωντες θεοῖς  
ημένον, νυκτὸς καὶ ημέρας εἶτο εἰκαστοτοσ  
δέκαροι εἰς τὸ ιδεῖσθαι ημένον τὸ περιόπον,  
καὶ εκτετρίσαν τὰ οὔτερά ματα τοῖς πίστεσσι  
ημένον, αὐτὸς γέ οὗ θεός, καὶ πατήρ ημένων, καὶ  
οὐ κόπος ημένον ποτες χειρὸς ημέτεροι οὐτε  
έδοι ημένον ποτες ημένοις· ημένος δὲ οὐ κίνησος  
πλεονάσσει, καὶ περιεπέντε τὴν ἀρχήν εἰς  
ἀλλήλες, καὶ εἰς πάντας, καθάποτο καὶ ημένοις  
εἰς ημένοις, εἰς τὸ σκέψην ημένον τὸν καρδιάς  
αμέμπτος εἰς ὄχιστην, έμποροδεν τοῦ  
θεοῦ καὶ πατρὸς ημένων, εἰ τοῦ παρεγνώσα τοῖς  
κυρίοις ημένον ποτες χειρούς μηδέ πάντων τοῦ  
αρχαίου αὐτοῦ.

εἰς τὸν ἀρχιματὶ τὸν ἀδελφὸν ἔντε, διόπ  
τον εἰπεῖν οὐ κύριος ποιεῖ τὸν πατέραν, κα-  
θὼν καὶ προσεύχεται ὑπὲν, καὶ διεμερτυσά-  
μενα. οὐδὲ εἰπεῖν οὐκανέοντας οἱ θεοὶ οὐδὲ πα-  
τέρα, αλλὰ εἰς ἀρχασματαντικόν ποιεῖται τὸν πατέρα.  
οὐδὲ, οὐδὲ εἰπεῖν οὐδὲ τὸν θεόν, αλλὰ τὸν πατέρα, τὸν  
οὐδὲ τὸν πατέρα μάλιστα εἰπεῖν τὸν ἀρχιματὸν. παρεγκαλέμενον τὸν  
εἶχε τὸ γράφειν ὑπὲν αὐτοῦ τὸν ὑμεῖς θεοῖ-  
σανταντικόν εἰπεῖν τὸν πατέραν εἰλλαῖς τοῦτον τὸν  
ποιεῖσθαι τὸν εἰς πατέρας τὸν ἀδελφὸν τὸν  
εἰς δὲ τὴν μακρόδινην παρεγκαλέμενον τὸν  
μάλιστα, αδελφὸν, προσευχεῖν μαλλον, καὶ φίλον  
πριμοῦ ποιεῖν κακάζειν, καὶ προσευχεῖν τὰ λοιπά,  
καὶ ἐργάζειν ταῖς ιδίαις χεροῖς ψιλοῖς, καὶ σε-  
βασμοῖς παριγράμμενον πατέρα ποιεῖται τὸν  
ὅλου μονών πατέρας εἶναι τὸν τόσον, καὶ μηδενὸς  
χρεῖνται ἔχειται. οὐ δέλονταν τὸν ὑμεῖς ἀγνοεῖν, οὐδὲ  
πατέρα, αλλὰ τὸν πατέραν ποιεῖν οὐδὲ τὸν πα-  
τέρα, καθὼν καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὲν ἔχοντες εἰ-  
λίσια, εἰς τὸν πατέραν δὲ τὸν πατέραν τοῦτον  
οὐδὲ, καὶ εἴπειν θέτω καὶ οἱ θεοὶ τὸν ποιμανθεῖταις  
εἰλίσια τὸν πατέραν, αἵτινες αὖτε ποιεῖσθαι. τοτε γένεται τὸν  
πατέραν εἰς λόγον πατέρα, οὐδὲ μηδεὶς οἱ Σαντοί,  
οἱ πολεμεῖσθαις εἰς τὸν πατέραν ποιεῖσθαι τὸν  
πατέραν, οὐδὲ μόνον πατέρα τὸν ποιμανθεῖταις  
τὸν πατέραν εἰς κύριον εἰς παλαβόντας, οὐδὲ πο-  
τέραν γέρεντα, οὐδὲ εἰς σόλατον θεού κατα-  
πισταντα πατέραν, οὐδὲ γενέσθαι εἰς ζωτικόν,  
πατέραν τοντοντα πατέραν οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ  
οἱ πολεμεῖσθαις, αλλὰ σὺν αὐτοῖς ἀρ-  
τεγισθεῖσαν εἰς νεφέλωντας εἰς ἀπανύπνι-  
την κύριον εἰς αέρα, καὶ τὸν πατέραν σὺν  
αὐτῷ εἰσαγόντα. μέτε παρεγκαλέσαι τὸν πατέραν  
οὐδὲ τοὺς λόγους πάτεται.

Περὶ δὲ τῷ θόνῳ ἀστόνων π. οὐ καλέσθι, ἐδίλ- 1  
φοι, ὃ γείσαι ἔχετε ὑπὸ γράφεσσι. ἀντοῦ δὲ  
γε ἀκριβῶς οἰδατε, ὅτι οὐκέται καὶ εἰς ὁς  
κλέπτης ὁ νομής, οὐ τοις ἐρχομένης γε λέπ- 2  
γαστην, εἰρηνήν, ἀπόφλεια, τότε εἰρήνην οις  
αυτοῖς ἐφίσταται οὐδεποτε, οὐδεποτε οὐδεποτε τῇ  
σὺ γατεῖ ἐχόστης οὐδὲ εἰρήνηστην. ὑμεῖς 4  
οὖ, ἀδελφοί, οὐκ εἴτε εἰ σκότου, οὐδὲ οὐκέται  
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλαβεῖν παντες ὑμεῖς 5  
ὑἱοὶ φωτὸς εἶτε, οὐδὲ οὐδὲ οὐκέται εἰ σκότῳ  
νυκτὸς, οὐδὲ σκότους. ἀρρενεῖς μὲν καθεύ- 6  
στορεῖς ὡς οὐ, οἱ λαϊς ποιοί, ὀλλὰ γρηγορεῖμεν, οὐ  
νίφωμεν. οἱ γε ιεζεύδοντες, νυκτὸς κατε- 7  
τεῦσθεσιν οὐ, οἱ μεծοτεῖμεναι, νυκτὸς με-  
θύεστιν. οὐμεῖς δὲ οὐκέταις οὐτε οὐδεις, οὐδε- 8  
μην, οὐδευτέλειμης θάρσεις ποτεσται, οὐδε-

πις, καὶ φεύγει φαλάίνει, ἐπὶ δὲ σωτηρίᾳ  
9 οὐ τοῦ εἴη πομας ὁ θεός εἰς ἑρμῆν, αὐτὸν εἰς  
10 φεύγειν σωτηρίαν ηὔτα τοι μετέκαμψεν  
11 οὐδὲ τοῦ ξεῖνος, τοῦ λαπτανόντος ἵσθι τα  
12 εἴ τε γῆραν, οὐδὲ θύμον, εἴ τε καρδιένταλον, αἷς  
13 σωτὴρ αὐτῷ ζήσαντες. διὸ παρεχελεύετε  
14 ἀλλάκτοις, οὐ καθοδομεῖτε εἰς τὸ θάνατον, καθὼς καὶ  
15 ποιεῖτε. εὐσῶτον αὐτὸν τὸ θάνατον, αὐτὸν φοβούσι, εἰδέ-  
16 γε τοῦ καποδιάντας τὸ θάνατον, τοσοῦτον διέργει  
17 θάνατον τὸν μετέκαμψεν, οὐ καρδιένταλον, θάνατον, καὶ  
18 τοῦ εἴδης αὐτοῦ ἵσθι σκοτειώσασθαι τὸν ἄλπην,  
19 διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ εἰρίειτε τὸν θάνατον.  
20 παρεχελεύετε τὸν θάνατον, αὐτὸν φοβούσι, γνωτείτε  
21 τὸν ἀλάκτον, παρεισαθεῖτε τὸν ὀλυμπούχον, αὐτὸν θεόθεον τὸν θάνατον, παρεισ-  
22 μετέκαμψετε τὸν θάνατον. εὐφεγέτε μὲν τοις οὐκον-  
23 αντι κακοῖς τοιν διορθώσατε· ἀλλὰ πάντοτε τὸ  
24 ἀλαζόνιον διώσατε, καὶ εἰς ἀλαζόνας, καὶ εἰς παῖ-  
25 τος· τοις τοιε χαρίσατε· αὐτὸν λαλεῖπος  
26 πορεύεσθαι εἰς παντας τὸν χαρακτηρίσατο  
27 γῆς θέλαιαν θεούν τὸν θεούντος εἰς θάνατον  
28 τὸ πονηρόν μὲν οὐθενότερον· πορεύεται τὸ πονηρόν μὲν  
29 ἐξηνεγένετο τοῖς πάνταις σοματεύσοντες, τὸ κα-  
30 λεντραχέρετο τὸ πονηρόν· οὐδὲ πονηρόν  
31 ἀπέχετο, οὐ ποτὲ οὐδὲ τὸ πονηρόν εἰρίειν ἡ-  
32 μέσην τοῦ οὐλαῖον τοπεῖται καὶ σλοκάρειν μέσην  
33 τὸ πονηρόν, καὶ Φυχήν, τοῦ τοπεῖας αἱματο-  
34 πόλεις εἰ τοι περιείσαι τὸ μετέκαμψεν ποτε  
35 θεούς τηρεῖσθαι. πεισόντες καλῶνταί μους, εσκη-  
36 ποιήσοντες εἰπίδαι μετάνιαν βεβαιώσαν, αὐτὸν φοβούσι,  
37 πορεύεσθαι ποτε μετέκαμψεν τοις θεοῖς. αὐτάσαντες τὸν  
38 ἀδελφὸν πάντας εἰ φεύγεινται ποτε εἰρί-  
39 ζούσαν μέσην τοῦ κακού, ἀναγκασθεῖσι τοις ἐ-  
40 ποδαλίοις πάλι τοῖς θεοῖς αὐτοὺς εἰπεῖσθαι. οὐ χά-  
41 ετεις τοῦ κακούς ήμων ποτε θεούς μετέκαμψεν τοῦ θανάτου.

Πρέσ Θεοταλαικαῖς περότι ἐγάφη  
Δῆτι ἀθίσσων.

## И Т О Г А Г И О Г

பாப்லங் கூரீஸ் பேரவையின்.

‘મારો હિં’

6

**Π**ΑΤΛΟΣ ἡ πλανής, ἡ πιό  
τέος, τῇ ἀκελλίστῃ θεατραλογείων  
ἐν θέῳ πατέρι ἡμῶν, καὶ κυρίῳ ἵποι  
χριστῷ, χάρεσιν μετ', καὶ εἰρήνῃ Δότι θεοῦ  
ταργεῖη μάν, ἡ πορεία ἱπότιχος 158. Βιβλίον  
αὐτοῦ φέρειν ομεν τοῦ θεοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ  
μαν, ἀδελφοί, καθεδις δέδιον θεον, ὅπις ἐστιν-

ανέστι ή πίστις ὑμῶν, καὶ πλεούει η ἀγάπη  
πιστος ἐκάστη πάντων υμῶν εἰς ἀληθεύς.  
ώστε ἡμές αὐτὸς σε ὑμῖν κακόδει τοῦ  
εἰκενοῦσας τῷ θεῷ, ἔστρεψαντος ὑμῶν,  
καὶ πίστεως ἐπέστρεψαντος στρατηγοῦ ὑμῶν, τοῦ  
τοῦ δικῆντος αἰτίας ἀνέχεσθε εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ  
κατακριτοῦ καὶ γένεσιος τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξεβί-  
ναι ὑμᾶς τοῦ βαπτισμοῦ τῷ θεῷ, ἔστρεψαντος  
πάρεστε τοῦ δικαιοῦ παρεχεῖσθε ἀντα-  
ποδοντα τοῖς δικαιοῦσιν ὑμέσιν θεοῖς τοῖς  
ὑμῖν τοῖς φιλοσοφοῖς ἀπεστημένοις οἷσιν, οἱ  
τοῦ δοκούσιν τοιχεῖσιν ἵνας χειρεῖσθαι  
κεχρεῖσθαι μετὰ φίλων συμάμικτοι αὖτις,  
πυρε φροντίδος, σύμβατος σύμβικτον τοῖς μὲν  
εἰδοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς μὲν ὑπακόεσσιν τοῦ δια-  
γενέρου τοιχεῖσιν ἡμῶν ἴστος χειρεῖσθαι  
δίκαιη πτέρεσσιν, λεβροῖς αἰώνιοις. Δοκούσι-  
κα τοιχεῖσιν, καὶ δοκούσιν τοῦ εἰδότος αὖτις,  
ὅτι εἴληθι ἴστος ξαδίνην τοῖς αργοῖς αὐτοῖς  
τοῖς, καὶ θεαμαδοῖς εἰς τὰς τοις προσβί-  
στας, εἰς ὑπερεπίποντα τὸ μερτίσιον πινεῖς  
ἐφ' ὑμέσιν εἰ τοῦ πεμφάσκειν. εἰσοικοδο-  
δούσι κέρματα πάντα τοις ιρισμοῖς, οὐαὶ οὐρανοῖς  
ἴσωσθι τοῖς κλίνοστοις ὁ θεός πινεῖς, καὶ πλη-  
ρόστη πάντας θυσίαν ἐπιθεστοῖς, καὶ εἴ-  
γος πίστεως εἰ μηνάμενοι ἕπεται ἴστος εἰδῶν  
τὸ νομικόν τοις κατεῖσιν ἡμῶν ἴστος χειρεῖσθαι  
ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν ἀποταξίᾳ τοῦ χάρεος τοῦ θεοῦ  
ημεῖν, καὶ κατεῖσιν ἴστος χειρεῖσθαι.

Ερωτᾶνθρος δὲ ίματς, ἀδελφοί τοι τοι  
παρεργούσις τὸ κινέι ήματον ιπός χειροῦ,  
καὶ ήματον ὅποια μεταγωγή εἴπειν αὐτοῖς, εἰς τὸ  
μὲν ταχέας σπελόβινται ίματα λόπον τὰ τοσα,  
μάντε δροσεῖδης, μάτη διὰ πτερύγια τοις μάντησι  
διὰ λόγου, μάτη διὰ ὅποιαν μέση διὰ ήματον,  
εἰς τὸ εὔστημεν ή ίματον τὸ χειροῦ, μάτη  
ίματα ἐκπατατίσῃ καὶ μηδέπατα βότον· ἐπειδὴ<sup>1</sup>  
μάτη μὴ ἔχει ή δότος αστία περιθών, καὶ δο-  
κειλυφθῆ ἐπιδροπός τοῦ ἀμφρίτης, ὃ διὸ  
της ἀπαλεῖται· ὁ ἀντικείμενος, καὶ ὑπερει-  
μόρος διπλωμάται λεγόμονος θεός οὐ σιγα-  
σμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν τοῦ θεοῦ ἀτομο-  
κεφίσιαν δότος φυγεῖ ταῖσαν· οὐ δέ τοι  
ἢ μητρούς δέετε, οὐ τὸν τοσούς ίματον, ταῦ-  
τα λέξειν ίματα· καὶ νῦν τὸ κατείχον οὐδε-  
τε, εἰς τὸ δοποκελυφθῶντα αὐτοῦ εἰς τὸ  
ιαυτόν κατερρέει τοῦδε ματίστερον ιπποντεῖρον<sup>2</sup>,  
τὸς ἀνομοτελοῦ, μάτην οὐ κατείχειν ἄρτη, εἰς τὸ  
μέσον οὐδιτεμ· καὶ τὸ δοποκελυφθῶντα εἰς  
ἄνομος, εἰς δέ κύριος ἀναβάσθε τῷ πυρίσματι  
τὸ σόματος αὐτοῦ, καὶ κατερρίψοντες τὴν δοτικ-